

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **V., bytom T.**, v dovolacom konaní zastúpeného Mgr. R., advokátom v Š., proti odporcovi: **I., bytom B., o obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17 C 200/2006, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 22. novembra 2007 sp. zn. 5 Co 172/2007 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d v ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 11C 804/2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 6 Co 13/2005 z 23. augusta 2006 súd určil, že odporca V. nie je vlastníkom parcely č. X., označenej ako diel 1 o výmere X. m² na geometrickom pláne č. X.-X. vyhotovenom Ing. P. a overenom 26. apríla 1994, ktorý diel bol pojatý do novovytvorenej parcely č. X. – ostatná plocha o výmere X. m² vytvorenej citovaným geometrickým plánom a uvedenej na LV č. X. N. na strane B1 na mene navrhovateľa v celosti. Zároveň uložil odporcovi povinnosť vypratať a vydať navrhovateľovi parcelu č. X. vedenú na LV č. X. k. ú. N. časť o výmere X. m² diel 1 tak, ako je zakreslený na geometrickom pláne č. X. X. Ing. P.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 19. septembra 2006

Návrhom zo dňa 5. decembra 2006 navrhovateľ (v pôvodnom konaní odporca) navrhol obnovu konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11C 804/2002. Návrh

odôvodnil tým, že s výrokom predmetného rozsudku nesúhlasí, že rozsudok je neodborný, nelogický a scestný. Poukázal na listinný dôkaz predložený v odvolacom konaní, a to list Štátneho archívu v Levoči, ktorý bol napísaný štátnym archívom až po vyhlásení prvostupňového rozsudku. Z vyjadrenia štátneho archívu vyplýva, že predmetná parcela je vedená v konečnom prídellovom pláne v N. na Československé štátne majetky a podľa zoznamu prídellových listín v N. na meno M. starší. Navrhovateľ ďalej súdu predložil list Výskumného ústavu pôdnej úrodnosti o rebonitácii pôdy a rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Starom Smokovci z 3.apríla 1995 o umiestnení stavby čerpacej stanice a Obvodného úradu v Poprade z 15.decembra 1995, ktorým bol udelený súhlas na odňatie poľnohospodárskej pôdy pre nepoľnohospodárske účely, výstavbu čerpacej stanice.

Odporca (v pôvodnom konaní navrhovateľ) s návrhom na obnovu konania nesúhlasil. Navrhol návrh zamietnuť. Tvrdil že niet ani hmotno-právnych ani procesno-právnych dôvodov na to, aby bola obnova konania povolená. Namietal, že všetky dôkazy, na ktoré navrhovateľ poukazuje, tento mal, resp. mohol mať k dispozícii v pôvodnom konaní. Na strane navrhovateľa nie je splnený dôvod pre obnovu konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Okresný súd Poprad návrh na obnovu konania uznesením zo dňa 22. júna. 2007 č.k. 17C/200/2006-47 zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 4.647,00-Sk na účet JUDr. M. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Súd prvého stupňa dospel k záveru že nie sú splnené podmienky na obnovu pôvodného konania, pretože listiny a to rozhodnutie Obvodného úradu v Poprade z 15.decembra 1995 o odňatí poľnohospodárskej pôdy z poľnohospodárskeho pôdneho fondu a rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Starom Smokovci z 3.apríla 1995 boli doručené navrhovateľovi v roku 1995, tento ich mal v tom čase k dispozícii, navyše rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia bolo predložené v konaní 11C 804/2002. V pôvodnom konaní bol predložený aj list VÚPÚ. List Štátneho archívu v Levoči z 31.decembra 2004 síce nebol predložený v pôvodnom konaní. Navrhovateľ však napriek poučeniu súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., pred vyhlásením dokazovania za skončené vyhlásil, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Štátny archív v Levoči žiadal o stanovisko

až po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa 12. novembra 2004, a to listom z 9. decembra 2004. Z uvedeného konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že by bez svojej viny nemohol predmetný dôkaz použiť v pôvodnom konaní. Navyše mal za to, že z obsahu listinného dôkazu nevyplýva, že by pre navrhovateľa tento dôkaz mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Krajský súd v Prešove na základe odvolania navrhovateľa uznesením z 22. novembra 2007 sp. zn. 5 Co 172/2007, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi trovy dovolacieho konania vo výške 1.549 Sk na účet JUDr. M. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Odvolací súd uviedol, že prvostupňový súd sa správne vypořiadal so všetkými dôkazmi, ktoré v konaní označil a použil navrhovateľ. Vypořiadal sa s dôkazmi známymi do rozhodnutia prvostupňového súdu ako aj s dôkazmi získanými po prvostupňovom rozhodnutí. Vo svojich dôvodoch presne uviedol, ako toto konanie navrhovateľa vyhodnotil. Na tieto odvolací súd v celom rozsahu poukázal a stotožnil sa so závermi prvostupňového súdu.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.) ako i z dôvodu, nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia (§ 241 ods. 2 písm. b) O.s.p.). Namietal, že v dôsledku toho je naplnený aj dovolací dôvod podľa § 237 písm. f) O.s.p.).

Nesprávne právne posúdenie podľa dovolateľa spočíva v názore súdov, že ním predložené nové dôkazy v konaní na obnovu konania nie sú zákonným dôvodom na obnovu konania, bez toho aby to podrobne a logicky zdôvodnili, tak aby boli napadnuté rozhodnutia zrozumiteľné, určité a preskúmateľné. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia spočíva v tom, že súdy sa vo svojich uzneseniach nevypořiadali s tým, prečo nový dôkaz považovali za nespôsobilý privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci pre navrhovateľa. Súdy to síce konštatujú, ale logicky nezodôvodňujú. Pri hodnotení dôkazov namietal postup súdu, kedy súdy nevysvetlili, prečo niektoré skutočnosti boli preukázané a iné nie, najmä prečo súd nerešpektoval dôkazy predložené navrhovateľom.

Odporca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenie dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) najskôr či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Z ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 O.s.p. platí, že proti uzneseniu je dovolanie prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie však nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Citované ustanovenia neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktoré nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanovení § 239 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods.1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale sa zaoberal aj

otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

V danej veci tieto nedostatky a vady konania neboli dovolacím súdom zistené. Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p. tvrdiac, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení a v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p., pričom inou ním tvrdenou vadou je nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Pod námietku nepreskúmateľnosti treba zahrnúť jeho argumentáciu, že sudy nižších stupňov nedostatočne vysvetlili dôvody postupu v konaní a dôvody rozhodnutia a že odvolací súd sa dôsledne nezaoberal jeho odvolacími dôvodmi. Dovolací súd nezistil prítomnosť tejto vady. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá zákonným požiadavkám, odôvodnenie je jasné, zrozumiteľné a obsahovo zohľadňujúce všetky podstatné námietky uvedené v odvolaní.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 111/1998) považovaná za dôsledok a vonkajší prejav tzv. inej procesnej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. . Takáto procesná vada je síce relevantným dovolacím dôvodom (ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), sama o sebe, ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu v zmysle ust. § 237 písm. f/ O.s.p. najvyšší súd nezistil pochybenie zo strany prvostupňového a ani odvolacieho súdu. Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O procesnú vadu v zmysle tohoto ustanovenia ide len vtedy, keď súd neumožnil účastníkovi vykonať v priebehu konania práva priznané mu Občianskym súdnym

poriadkom, a to najmä právo predniesť (doplniť, či doplňovať) svoje návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo so súhlasom predsedu senátu dávať v rámci výsluchu otázky účastníkom (svedkom) a právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj § 101 ods. 1, § 117 ods. 1, § 118 ods. 1 a 3, § 123, § 126 ods. 3, § 131, § 211, § 215 O.s.p.).

K námietkam odporcu uvedeným v dovolaní, že odvolací súd nesprávne postupoval tým, že sa nevyporiadal s novými navrhovanými dôkazmi, pri hodnotení dôkazov nevysvetlili čo bolo preukázané a z akého dôvodu, teda súd nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania treba uviesť, že zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne. Zároveň treba dodať, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné – vid' § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. a táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Podľa názoru dovolateľa, odvolací súd mu odňal možnosť pred súdom aj tým, že vec nesprávne právne posúdil. Treba preto uviesť, že ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právnym posúdením veci súdom, spočívajúcim v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav vyjadreným v rozhodnutí, sa vo všeobecnosti účastníkovi neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle citovaného ustanovenia (vid' R 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je v rozhodovaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky síce všeobecne považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (vid' § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov samo o sebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (vid' napríklad

rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003).

Nakoľko prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 a § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c) O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Náhradu trov dovolacieho konania odporcovi nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. augusta 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Marta Hrčková